МИСТЕЦТВО

УКРАЇНСЬКЕ ХОРОВЕ

ХОРОВЕ МИСТЕЦТВО

О. КОШИЦЬ

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ ДЛЯ ХОРУ

Київ — 1967

УКРАЇНСЬКЕ

О. КОШИЦЬ

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ ДЛЯ ХОРУ

Випуск II

«МУЗИЧНА УКРАЇНА, КИЇВ — 1967

Упорядник О. МІНЬКІВСЬКИЙ

9—3—4
БЗ № 3—67

Мішані хори
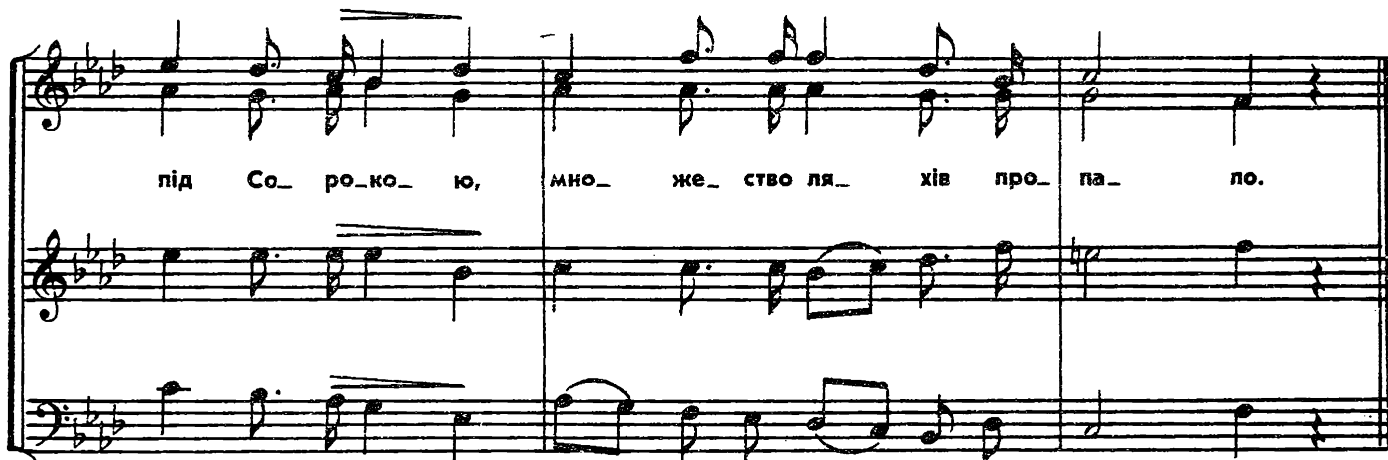
ГЕЙ, НЕ ДИВУЙТЕ, ДОБРІЇ ЛЮДИ

В темпі маршу

С.
А.
Т.
Б.

f *mf* *f*

Гей, не ди_вуй_ те, доб_ рі_ ї лю_ ди, що на Вкра_ї_ ні по_
вста ло! Там за Да_ше_ вим, під Со_ ро_ко_ ю
мно_ жест_ во ля_ хів про_ па_ ло. Там за Да_ше_ вим,
про_па_ ло.

Гей, не дивуйте, добрії люди, що на Вкраїні повстало!
Там за Дашевим, під Сорокою, множество ляхів пропало. (2)

Гей, Перебийніс водить немного — сімсот козаків з собою,
Рубає мечем голови з плечей, а решту топить водою. (2)

Гей, пийте, ляхи, води-калюжі, води болотянії,
А що пивали на тій Вкраїні вина та меди ситнії. (2)

Гей чи бач, ляше, що наш Хмельницький на Жовтім піску підбився!
Од нас козаків, од нас юнаків ні один ляшок не вкрився! (2)

Гей, чи бач, ляше, як козак пляше, на сивім конику грає!
Шаблею тяне, аж серце в'яне, аж лях од страху вмирає. (2)

Гей, чи бач, ляше, що по Случ наше, по Костяную могилу,
Як збунтували — той звоювали, той звоювали Вкраїну. (2)

Ох, і зависли ляхи на Віслі, як чорна хмара на мості,
Не попустимо ляхам Вкраїни, поки нашої жизності! (2)

МАКСИМ-КОЗАК ЗАЛІЗНЯК

Ой так, так, так, та-ки, та-ки, та-ки, та-ки,

Помірно

Ой так, так, так,

Ой так, так, так, так, так,

так, так, так, ко_ зак з За_ по_ рож_ жа,
Ой так, так, так, ой так, так
Мак_сим-ко_зак За_ліз_няк, ко_ зак з За_ по_ рож_ жа,
Мак _ сим
як ви_ ї_ хав, як пов_ на_ я ро_ жа.
як ви_ ї_ хав на Вкра_ ї_ ну, як пов_ на_ я ро_ жа.
як ви_ ї_ хав на Вкра_ ї_ ну, як пов_ на_ я ро_ жа.
як ви_ ї_ хав, як пов_ на_ я ро_ жа.
Ой так, так, так, та-ки, та-ки, та-ки, та-ки,
Так, так, так, так, так, так, так, так, так, так!

Максим-козак Залізняк,
Козак з Запорожжа,
Як виїхав на Вкраїну,
Як повная рожа.

Зібрав війська сорок тисяч
В місті Жаботині,
Обступили город Умань
У одній годині.

Обступили город Умань,
Поробили шанці,
Як вдарили з семи гармат
У середу вранці.

Як вдарили з семи гармат
У середу вранці,
Накидали у годину
Ляхів повні шанці.

А уманський сотник Ґонта
Поміж військом ходить,
До Максима Залізняка
І стиха говорить:

«Гей, Максиме, полковнику,
Гей, батьку козацький,
Гей, не втіче із Уманя
Навіть і дух ляшський».

Під Уманем, славним містом,
Великії кручі,
Гей, помліли уманьчики
Запорожців ждучи.

Гей, як зійшли козаченьки
З гострої могили,
Утікали уманьчики,
Штани погубили.

В понеділок до обіду
Із гармат загули,
А в вівторок ще й раніше
Уманя здобули.

Не одная чорнявая
З Уманя втікала,
Не одная бідна мати
Із дітьми прощалась.

От так козак Залізняк
За Вкраїну бився
І за теє вічной слави
В внуках заручився.

ОЙ ГОРЕ ЧАЙЦІ

Не дуже помалу, з жалем

Сопрано соло

mf espress.

1. Ой го_ре чай_ці, го_ре не_бо_зі,
2. Жи_то по_жов_ті_ло, бо вже пос_пі_ло,

що ви_ве_ла ді_ток при би_тій до_ро_зі,
ї_дуть жен_ці жа_ти — ді_ток за_би_ра_ти,

що ви_ве_ла ді_ток при би_тій до_ро_зі.
ї_дуть жен_ці жа_ти — ді_ток за_би_ра_ти.

С.
А.

М...

Т.
Б.

Приспів

Ки_ги! Ки_ги!

Зле_ тів_ ши вго_ ру, тіль_ ко вто_ пить_ ся

в Чор_ но_ му мо_ рю, тіль_ ко вто_ пить_ ся

в Чор_ но_ му мо_ рю,

smorzando e rit.

тіль_ ко вто_ пить_ ся в Чор_ но_ му мо_ рю.

smorzando e rit.

Ой горе чайці, горе небозі,
Що вивела діток при битій дорозі. (2)

Жито пожовтіло, бо вже поспіло,
Їдуть женці жати — діток забирати. (2)

П р и с п і в:

Киги! Киги! злетівши вгору,
Тілько втопиться в Чорному морю. (3)

Чайка літає, об землю б'ється,
К землі припадає, діточок шукає. (2)

А кулик чайку скубе за чубайку:
Оце тобі чайко (свашко) не кричи так тяжко. (2)

П р и с п і в.

А бугай,— бугу,— гне з лози дугу:
Не кричи так, чайко, бо повішу в лугу. (2)

Як не кричати, як не плакати!
Діточки маленькі, а я їхня мати! (2)

П р и с п і в.

Буду плакати, буду кричати,
Довіку козацьку долю проклинати. (2)

ОЙ НА ГОРІ ТА ЖЕНЦІ ЖНУТЬ

В темпі маршу

С.
А.
Т.
Б.

p

Ой на го_ рі жен_ ці жнуть, ой на_ го_ рі жен_ ці жнуть, а по_ під го_ ро_ ю, до_ ли_ но_ ю ко_ за_ ки йдуть. Гей! До_ ли_ но_ ю,

Ой на го_ рі та жен_ці жнуть, ой на го_ рі та жен_ці жнуть, а по_ під го_ ро_ ю, я_ ром -до_ ли_ но_ ю

mf

f

Приспів

ff

гей! Ши_ ро_ ко_ ю, ко_ за_ ки йдуть. Гей,

до_ ли_ но_ ю, гей! Ши_ ро_ ко_ ю, ко_ за_ ки йдуть.

Ой на горі та женці жнуть, (2)
А попід горою, яром-долиною
Козаки йдуть.

Приспів:

Ґей! Долиною, гей!
Широкою, козаки йдуть. } Дві

Попереду Дорошенко, (2)
Веде своє військо, військо Запорізьке,
Хорошенько.

Приспів.

Посередині пан хорунжий, (2)
Під ним кониченько, під ним вороненький,
Сильно дужий.

Приспів.

А позаду Сагайдачний, (2)
Що проміняв жінку на тютюн та люльку,
Необачний.

Приспів.

Гей, вернися, Сагайдачний, (2)
Візьми свою жінку, віддай тютюн, люльку,
Необачний!

Приспів.

Мені з жінкою не возиться, (2)
А тютюн та люлька козаку в дорозі
Знадобиться!

Приспів.

Гей, хто в лісі — озовися! (2)
Та викрешем вогню, та запалим люльку,
Не журися!

Приспів.

ТИХО, ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ

Помалу

С.
А.

1. Ти_ хо, ти_ хо Ду_ най во_ ду
3. Пли_ ви, ко_ со, по_ над бе_ ре_

Т.

Б.

не_ се, ти_ хо, ти_ хо Ду_ най во_ ду
_га_ ми, а я пі_ ду тем_ ни_ ми лу_

не_ се. 2. А ще тих_ ше дів_ ка ко_ су
_га_ ми. 4. В тем_ нім лу_ зі я_ вір зе_ ле_
5. Під я_ во_ ром ко_ ник во_ ро_

че_ ше, а ще тих_ ше дів_ ка ко_ су че_ ше.
нень кий, під я_ во_ ром ко_ ник во_ ро_ нень_ кий.
нень кий, на ко_ ни_ ку ко_ зак мо_ ло_ день_ кий.

Трохи швидше

Си_ дить ко_ зак

6. Си_ дить ко_ зак, си_ дить ко_ зак на бан_ ду_ рі гра_ є,

Си_ дить ко_ зак на бан_ ду_ рі

на бан_ ду_ рі гра_ є,

гра_ є, си_ дить ко_ зак на бан_ ду_ рі гра_ є,

Си_ дить ко_ зак на бан_ ду_ рі гра_ є,

а стру_ на стру_ ні сти_ ха про_ мов_

стру_ на стру_ ні сти_ ха про_ мов_ ля_ є,

си_ дить ко_ зак на бан_ ду_ рі, на бан_ ду_ рі

7. Си_дить ко_зак на бан_ду_рі гра_ є,

p stacc.

_ля_ є. Си_дить ко_зак на бан_ду_рі

f *p* *f*

7. Не_ ма кра_ ю ти_ хо_ му Ду_

p *f*

гра_ є.

7. Не_ ма кра_ ю

на бан_ ду_ рі гра_ є, стру_ на стру_ ні сти_ ха про_мов_

f *p*

гра_ є, стру_ на стру_ ні сти_ ха про_ мов_ ля_ є,

_на_ ю, а не_ ма спи_ ну

ти_ хо_ му Ду_ на_ ю,

_ля_ є, стру_ на стру_ ні сти_ ха про_ мов_ ля_ є:

стру_на стру_ ні сти_ха про_мов_ ля_ є

ff

вдо_ ви_ но_ му си_ ну.

ff

не_ ма спи_ ну вдо_ ви_ но_ му

ff

С.

8. Не_ ма кра_ ю ти_ хо_ му_ Ду_

ff

А.

Б.

си_ ну.

С. А. ff
-на- ю, а не-ма спи- ну вдо- ви- но- му

Т. f ff
8. Не- ма спи- ну вдо- ви- но- му

Б. ff
8. Не- ма спи- ну вдо- ви- но- му

си- ну,

ff
си- ну, гей! Що звів з у- ма мо- ло- ду дів-

ff
си- ну.

С. f
не- ма спи- ну вдо- ви- но- му си- ну,

А. f

Т. mf
-чи- ну. 9. З у- ма

Б. mf

mf

що звів з у_ ма мо_ ло_ ду дів_ чи_ ну.

mf

звів_ ши, на ко_ ни_ ка сів_ ши,

Темп I

С. А. *pp*

Ти_ хо,

Т. *p* *rit. e dim.* *pp*

а прощай, про_ щай, сла_ ви на_ ро_ бив_ ши.

Б. *p* *rit. e dim.* *pp*

про_ щай, про_ щай,

ти_ хо Ду_ най во_ ду не_ се,

mf

poco a poco rit. e smorzando

pp p pp

ти_ хо, ти_ хо Ду_ най во_ ду не_ се.

poco a poco rit. e smorzando

pp p pp

poco a poco rit. e smorzando

pp p pp

ОЙ У ПОЛІ ВІТЕР ВІЄ

Широко, співуче

С. А.

Одна p

1. Ой у по_ лі ві_ тер ві_ є,

Всі

а жи_ то по_ ло_

Т.

p

_ві_ є, а ко_ зак дів_ чи_ ну

p

poco cresc.

та й вір_ нень_ ко лю_ бить, а за_ нять не по_

poco cresc.

не по_

V. 176

С.
А.
Т.
Б.

p mf

смі є, а ко_ зак дів_ чи_ ну

смі є,

не по_смі_ є,

f

та й вір_нень_ко лю_ бить, а за_ нять не по_смі_ є.

Один

mf

2 Не зай_ма_ є, а що сва_ та_ ти
3. На ду_боч_ку, а го_ луб_ ка на

що сва_ та_ ти
го_ луб_ ка на

Всі

2. Ой тим же він не зай_ма_ є, а що сва_ та_ ти
3. Си_ дить го_ луб на ду_ боч_ ку, а го_ луб_ ка на

ма_ є, та й, ой тим же він
виш_ ні. Ох і ска_ жи, ска_ жи,

poco a poco cresc.

та й не гор_неть_ ся, а що сла_ ви бо_
а сер_це_дів_чи_ но, а що ма_ єш на

poco a poco cresc.

poco a poco cresc.

їть ся. Ой тим, а тим же він
мис_ лі! Ох і ска_жи, ска_ жи,

їть ся, сла_ ви бо_їть_ ся.
мис_ лі, що ма_єш на мис_ лі!

ff

та й не гор_ неть_ ся, а що сла_ ви бо_їть_ ся.
а сер_це-дів_чи_ но, а що ма_ єш на мис_ лі!

ff

Гей!

ff

МАРУСЕНЬКО СЕРДЕНЬКО

С.
А.

4. Що Шев_чен_ко з Пол_та_ви, а Крав_чен_ко з Мол_да_ви,
8. Що Шев_чен_ка на_лив_ко_ю, а Крав_чен_ка ду_лів_ко_ю,

Т.

Б.

ко_зак Пав_ло При_ди_бай_ло з са_мой За_по_ріж_жя.
ко_зак Пав_ла При_ди_бай_ла мед-ви_ном, го_ріл_ко_ю.

10. Що Шев_чен_ка на по_лу, а Крав_чен_ка на до_лу,
12. Що Шев_чен_ка у хвірт_ку, а Крав_чен_ка у дір_ку,

Що Шев_чен_ка на по_лу, гей,
Що Шев_чен_ка у хвірт_ку, гей,

на по_лу, на до_лу,
у хвірт_ку, у дір_ку,

ко_зак Пав_ла При_ди_бай_ла на бі_лій пос_те_лі.
ко_зак Пав_ла При_ди_бай_ла у но_ві во_ро_та.

ко_ зак
ко_ зак

1. Марусенько серденько, чия шапка на столі,
Чия шабля на стіні, а коник у стайні!

2. Були в мене гостоньки, вони їли і пили,
Шапку, шаблю загубили — коня дарували.

3. Марусенько серденько, скажи, серце, правдоньку,
Яких гостей мала у себе без мене!

4. Що Шевченко з Полтави, а Кравченко з Молдави,
Козак Павло Придибайло з самой Запоріжжя.

5. Марусенько серденько, скажи, серце, правдоньку,
А чим гостей пригощала у себе без мене!

6. Що Шевченка лининою, а Кравченка свининою,
Козак Павла Придибайла білою лебединою.

7. Марусенько серденько, скажи, серце, правдоньку,
А чим гостей напувала у себе без мене!

8. Що Шевченка наливкою, а Кравченка дулівкою,
Козак Павла Придибайла мед-вином, горілкою.

9. Марусенько серденько, скажи, серце, правдоньку,
А де гостей спать ложила у себе без мене!

10. Що Шевченка на полу, а Кравченка на долу,
Козак Павла Придибайла на білій постелі.

11. Марусенько серденько, скажи, серце, правдоньку,
Куди гостей випускала од себе без мене!

12. Що Шевченка у хвіртку, а Кравченка у дірку,
Козак Павла Придибайла у нові ворота.

ОЙ СЯДУ Я КРАЙ ВІКОНЦЯ

Помірно

С.
А.
mf
1. Ой ся – ду я край ві – кон – ця, про – ти яс –
2. Чор – но – мо – рець, ма – ти, ї – де щей се – ме – ро
5. Ой ра – да б я ря – ту – ва – ти, та не вмі –

T.
mf

С.
А.
f
–но – го сон – ця,
ко – ней ве – де,
–ю пла – ва – ти,
mf
про – ти яс – но – го сон –
на вось – мо – му во – ро – но –
як – би чо – вен та ве – сель –

T.
f
гей!
mf

Б.
mf

1 2

—ця виг—ля—да—ти чор—но—мор— ця. —ця.
—му— у жу—па—ні го—пу—бо— му. —му.
—це— ря—ту—ва—ла б, мо—є сер— це. —це.

poco cresc.

С. А.
mf
3. Ой став ко— ні на—пу—ва— ти, ста—ла во— да
4. Чор-но— мо— рець по—то—па— є, та й на—ми
6. Ой пі— ду ж я по—між лю— де, чи не жаль

Т.
mf *poco cresc.*

С. А.
при—бу—ва— ти, Ста—ла во—да при—бу—ва—
—лу гу—ка— є, Ря—туй, ря—туй, мо—я ми—
ко—му бу— де.

Т.
mf *ff*
(По—ки лю—ди і зій—шли—
(По—ки лю—дей я зіб—ра—

Б.
mf *ff*
гей!

1 2

—ти— чор—но—мо—рець по—то—па— ти. —ти.
—ла, ко—ли вір— но лю—би— ла. —ла!

—ся— чор—но—мо—рець у—то—пив— ся, —ся.
—ла— чор—но—мор—ця не за—ста— ла. —ла

p *mf*

mf

7. Пли-ви, пли-ви рі-креч-ка ми,— зо-ста-ю-ся з ді-точ-ка-ми; гей!

poco a poco dim.

p пли-ви, пли-ви бист-рень-ки-ми,— зо-ста-ю-ся з ма-лень-ки-ми;

poco a poco rit.

pp пли-ви, пли-ви за во-до-ю,— зос-та-ю-ся у-до-во-ю. Гей!

e smorzando

А ВЖЕ ТРЕТІЙ ВЕЧІР

Не швидко, але рухливо

T. *mf* А вже тре–тій ве–чір, як я дів– чи– ну ба–чив;

Б. *mf* Гей!

ход – жу ко – ло ха– ти — *cresc.* ї– ї не ви– да– ти. *f* Ви – йди,

ви–йди, дів–чи– но! *p* По–радь ме–не, сер– це, риб–чи–но!

С. А. *p* 2. Не вий–ду, ко– за– че, не вий– ду, *ten.* со– ко–лю! Не бу– ду сто–

Т.

cresc. –я– ти цей ве – чір з то– бо–ю! *f* Не пус– ка– є

f Бре – шеш,

Та й з тобою, серце, говорить.
pp
мати, не велить, гей!
pp
брешеш, дівчино! Брешеш, моє серце, рибчино!
p
ten.
С.
Під віконцем стою, дрібні сльози роню,
p
ten.
А.
poco cresc.
дрібні сльози роню, слова не промовлю!
poco cresc.
f
p
Т.
Промов, серце, словечко, як ми любилися двоєчко!
f
p
Б.
С.
А.
Як ми любилися, як ми кохалися,
С.
А.
слави, поговору понабиралися!
f
Ох, і була
Т.
f
Правда,

Ох! *rit.*

p

сла-ва, по-го-вір, я не тво-я, сер-це, ти не-мій.

p *rit.*

прав-да, дів-чи-но! Правда, мо-є сер-це, риб-чи-но!

С.
А.

mf

Та по-мо-жи, бо-же, на руш-ни-чок ста-ти,

Т.

mf

Гей! На руш-ни-чок ста-ти,

Б.

mf

то-ді не роз-лу-чить ні бать-ко, ні ма-ти!

ма-ти!

ff

Ні рід-на-я ро-ди-на,

pp

ко-ли су-ди-ла-ся дру-жи-на.

ff

pp

ff

pp

ОЙ, ДІВЧИНО, ДІВЧИНОНЬКО

Повільно

Т.

Б.

1. Ой, дів – чи – но, дів – чи – нонь – ко,
4. Рос – тіть, рос – тіть, роз – май- кві – ти,

я ся в то – бі за – ко – хав, я до те – бе
по – під го – ру ще й ви – ще, по – хо – ва – ла

ра – но й ве – чір чор – ну сте – жеч – ку топ – тав.
ми – лень – ко – го в си – ру зем – лю ще й гли – бше.

С.
А.

2. Топ – чи, топ чи, – гар – ний хлоп – че, я ще ширшу ви – топ – чу,
5 Те – пер ні з ким жи – та жа – ти, ні яч – ме – ню зв'я – за – ти,

Т.

Б.

гей!

ff

на тій стеж– ці край доріж– ки роз–май- зіл– ля по–сад–жу.
ні з ким сіс – ти, хлі–ба з'їс – ти, ні яч– ме– ню зв'я–за–ти.

mf

Повільніше

p

3. Рос – тіть, рос – тіть, роз – май- кві – ти,
6. Са – ма жи – то я ви – жа – ла,

3. Рос – тіть, роз – май- кві – ти,
6. Са – ма жи – то ви– жа – ла,

по – під го – ру ви – со – ко по – хо – ва – ла
са – ма яч – мінь зв'я – за – ла, са – ма сі – ла,

rit.

ми_лень_ко_го в си_ру зем_лю гли_бо_ко.
хлі_ба з'ї_ла та й ро_вcase_нень_ко спла_ка_ла.

Помалу

7. Ой вий_ду я на го_ронь_ку, там на го_рі во_ро_та,

Ой вийду я

по_див_лю_ся сю_ди, ту_ди,— аж те_пер я си_ро_та.

ОЙ В САДУ ВИШНИНА

Повільно

pp

С.
А.

1. Ой в са – ду виш – ни – на, за са – дом лі – щи – на,
3. Кож – на де – ре – ви – на ві – ти роз – пус – ка – є,
4. Ти, мо – я ми – лень – ка, не ка – жи мі то – го,

Один mf

Т.

Б.

pp

лю – бив я дів – чи – ну, а ме – не дів – чи – на.
а кож – на пта – ши – на сво – ю па – ру ма – є.
я то – бі за по – саг не ка – жу ні – чо – го,

mf

f

Лю – бив я дів – чи – ну три лі – ті, му – шу жи – ти в
Гей, а я не – щас – ний на сві – ті му – шу па – ри
бо ти в ме – не по – саг са – ма – я, як на не – бі

а сам му – шу жи – ти
му – шу со – бі па – ри
як на не – бі зо – ря

f

а сам му – шу жи – тив
му – шу со – бі па – ри
як на не – бі зо – ря

f

Гей!

1. на сві – ті.
2. гля – ді – ти.
5. яс – на – я.

на сві – ті.
гля – ді – ти.
зо – ря.

на сві – ті.
гля – ді – ти.
яс – на я!

f Всі

3. Ой з'їз – див я ко – ня, з'їз – див я дру – го – го,

p

3. по – відж,

по – відж мі, дів – чи – но,

чи бу – де що з то – го?

f

Чи бу – де що з то – го,

а чи ні!

Не в'я – ли сер – день – ко ти ме – ні!

mf

4. Гей, а я бід – на

Гей!

без ро – ду,

p

най з на – ми не бу – де за – во – ду,

Гей!

pp Гей!

гей, бо я бід – на

гей, що ти бід – на

Гей!

си – ро – та, у ме – не по – са – гу та й не – ма!

си – ро – та, у те – бе по – са – гу та й не – ма!

mf

С. 6. Те – пер ти мі ка – жеш: «Ти, зі – ронь – ко яс – на!» А по – тім мі ска – жеш:

mf

А. Те – пер ка – жеш: «Ти, зі – ронь – ко яс – на!»

Т.

Б.

«Ти, до – ле не – щас – на!» А хоч ти не ска – жеш, то ма – ти:

Гей!

Гей!

pp

«Бу_ло та_ку бід_ну не бра_ти!» 7. Хоч ма_ти не ска_же, то сес_тра:

Гей! Гей!

Гей! Гей!

«Я_ка ті ту ма_ра при_нес_ла!» Ще й, бо_ро_ни бо_же, на той гріх,

Гей!

Гей!

Урочисто

Ска_рай же мя, бо_же,

С. А. ти бу_деш пог_ля_дать на дру_гих! 8. Ска_рай, бо_же,

Т. Ска_рай же мя, бо_же,

Б. Гей!

як я

f

на ду – ші й на ті – лі, як я сі по – мис – лю

f

сі по – мис – лю *rit. e espressivo*

ff

дів – чи – ні я – кі – ї; ска – рай ме – не, бо – же,

rit. e espressivo

ff

rit. e espressivo

ff

allarg.

на ду – ші, як я сі по – мис – лю, я – в ін – шій!

allarg.

allarg.

В КІНЦІ ГРЕБЛІ ШУМЛЯТЬ ВЕРБИ

Не дуже помалу

Сопрано соло

mf

1. В кін – ці греб – лі шум–лять вер – би, що я на – са – ди – ла,
3. Рос – ла, рос – ла, дів – чи–нонь – ка, та й на по – рі ста – ла,

С. А. *pp*

м...

Т. *pp*

Б. *pp*

cresc.

не – ма мо – го милень–ко – го, що я по – лю – би – ла,
жда – ла, жда – ла ко – за–чень – ка та й пла-ка – ти ста – ла,

не – ма мо – го милень–ко – го, що я по – лю – би – ла.
жда–ла, жда – ла ко – за–чень – ка та й пла–ка – ти ста – ла.

p

espressivo

2. Ой не-ма – є ми-лень-ко – го,— по – ї – хав за Дес – ну,
4. Зе – ле-нень – кий бар-ві – ноч – ку, жов-тень-кі цві – точ – ки,

p

p М...

p

p

рос – ти, рос – ти, дів-чи-нонь – ко, на дру-гу – ю вес – ну,
ой, як бо – лить мо-є сер – це, пла-чуть ка – рі оч – ки,

dim. *p*

рос-ти, рос – ти, дів – чи-нонь – ко, на дру-гу – ю вес – ну!
ой, як бо – лить мо-є сер – це, пла-чуть ка – рі оч – ки!

dim

dim

dim.

ЗАКУВАЛА СИВА ЗОЗУЛЕНЬКА

Помалу

Один

T.

1. За – ку – ва – ла си – ва зо – зу – лень – ка
2. За – бо – лі – ла мо – я го – лі – вонь – ка,

С.
А.

а в ви_шне_во_му са – ду, гей, гей, гей,
а мо_же ж я ско – ро ум – ру, гей, гей, гей,

Всі

T.

Б.

гей, гей, а в ви_шне – во – му са – ду.
гей, гей, а мо_же ж я ско – ро ум – ру?

Одна

3. Ой пі – ді – те, ой та й при_ве – ді – те,
4. По – ло – жі – те бі – ля мо_го – сер – день – ка,

Один

3. Ой пі – ді – те, ой та й при_ве_ді – те,
4. По – ло – жі – те бі – ля мо – го сер – день – ка,

Один

Всі

ой ко-го ж я вір- но лю- блю, гей, гей, гей,

Всі а може ж я о - жи- ву, гей, гей, гей,

Всі

гей, гей, ой ко- го ж я вір- но лю- блю.

гей, гей, а мо- же ж я о- жи- ву.

5. Викопайте глибоку криницю
У зеленому саду, гей,
Гей, гей, гей, гей у зеленому саду.

6. Чи не прийде молода дівчина
Та й рано по воду, гей,
Гей, гей, гей, гей та й рано по воду!

7. Прийшла, прийшла моя миленькая
Та й раніше за всіх, гей,
Гей, гей, гей, гей, та й раніше за всіх.

8. Ой набрала та й відеречка,
Та й повніше за всіх, гей,
Гей, гей, гей, гей та й повніше за всіх.

9. Чи це ж тая ой та й криниченька,
Та що я викопав, гей,
Гей, гей, гей, гей та що я викопав!

10. Чи це ж тая молода дівчинонька,
Та що я викохав, гей,
Гей, гей, гей, гей та що я викохав!

11. А вже ж з тої та й криниченьки,
Та орли воду п'ють, гей,
Гей, гей, гей, гей та орли воду п'ють.

12. А вже ж тую молоду дівчину
Та й до шлюбу ведуть, гей,
Гей, гей, гей, гей та й до шлюбу ведуть.

13. Один веде за білую рученьку,
А другий за рукав, гей,
Гей, гей, гей, гей а другий за рукав.

14. Третій стоїть, болить в нього серденько,
Що любив та не взяв, гей,
Гей, гей, гей, гей, що любив та не взяв.

15. Вернись, вернись, молода дівчинонько,
Та й розпрощаємося, гей,
Гей, гей, гей, гей та й розпрощаємося.

16. На золоті, ой та й перстеники,
Та й розміняємося, гей,
Гей, гей, гей, гей та й розміняємося.

ПОНАД ЯРОМ ЯРАЯ ПШЕНИЦЯ

Не швидко

С. А. Т. Б.

1.(4.7.) По_ над я_ ром, я_ ром
1.(4.7.) По над я_ ром я_ ра_ я пше_
По_ над я_ ром, я_ ром я_ ра_ я пше_

_ни_ ця, а в до_ ли_ ні о_
—ни — ця, а в до_ли_ ні о—

_ вес, Один 2.(5.8.) Ой та й не по прав_ ді,
_вес, в долині о_вес. 3 2.(5.8.) Ой та й не по прав_ ді,
Всі

ff

мо – ло – дий ко – за – че, mf ти зо мно –

ff

мо – ло – дий ко – за – че, mf ти зо мно –

ff mf

– ю жи – p веш, зо мною живеш. 3.(6.9.)Ой ff як при – йде

– ю жи – p веш; f зо мно – ю жи – веш. ff

p ff

ве – чір, p та й пове – чо – рі – є – pp ти до ін – шо – ї йдеш!

p pp

p pp

4. А тілько до мене та й до молодої
Та голос подаєш,
Голос подаєш:

5. Ой обсади, мила, мила-чорнобрива,
Та вишеньками двір,
Вишеньками двір:

6. Ой щоб не заходив вітер, не заносив
Та й голосочок мій,
Голосочок мій...

7. А я сад садила, я сад поливала,
Та й не прийнявся він,
Не прийнявся він:

8. Кого я любила, кого я бажала —
Не дістався мені,
Не дістався мені...

9. Кого не любила, кого не хотіла,
Той завжди при мені...

КУЛИК ЧАЙКУ ЛЮБИВ

Не швидко

mf

С.
А.

Ку_лик чай_ку лю_бив,— та й до чай_ки хо_див;

mf

Т.

Б.

Не швидко

mf

pp *p* *pp*

ку_лик чай_ку пи_та_є: Чи ще, чай_ко, не сві_та_є?

pp *p* *pp*

pp *p* *pp*

pp *f* *p* *p* *f* *pp*

mf

Ку_лик чай_ ку пи_та_є: Чи ще, чай_ко, не сві_та_є!

poco a poco cresc.

Повільно

f ff rit.

Ой, ще, ще, ще, ще! При_сунь_мо_ся ближ_че ще!

Ой, ще, ще, ще, ой, ще, ще, ще!

Ой, ще, ще, ще, ще, ще!

Повільно

2. Борозенька вузенька,—
Не уляжемося!
В Петрівочку ніч маленька,—
Не награємося,
Суча куца кожушина,—
Не удягнемося!
Ой ще, ще, ще, ще!
Присуньмося ближче ще!

3. Коли б знала, що ти мій!—
Дала б тобі кожух свій,
Кожух білий, ковнір чорний,
Славний парень, ще й моторний!
Славний парень, славно ходить,
Славно його мати водить!
Ой ще, ще, ще, ще!
Присуньмося ближче ще!

ПОНАД СИНІМ МОРЕМ

Не дуже помалу

С.
А.
Т.
Б.

Одна
1 По_над си_нім мо_ рем, кру_тим бе_ріж_ком,
4. Не пла_ че, не ту_ жить, на ліж_ ку ле_ жить,

1. По_ над си_нім мо_рем, кру_тим бе_ріж_ком,
4. Не пла_ че, не ту_ жить, на ліж_ку ле_жить,

Всі
ой там роз_мов_ ля_ є, ой там роз_мов_ля_ є
пра_ву_ ю ру_ чень_ ку, пра_ву_ ю ру_чень_ ку

ко_ зак з со_ ко_ лом.
на сер_ ці дер_ жить.

Одна
2. Со_ ко_ лю,
3. Чи був ти,

Один
Со_ ко_ лю,
Чи був ти

Один
2. Со_ _лю, со_ ко_ лю,
3. Чи був же ти, бра_ те,

ти бра-ті-ку мій,
в мо-їй сто-ро-ні!
Всі
чи був же ти, бра- те,
Всі Чи пла-че, чи ту- жить,
Гей,
Всі

f

чи був же ти, бра- те,
чи пла-че, чи ту- жить
в мо- їй сто- ро- ні!
дів- ча по ме- ні!

5. Ой при- ле- тів со- кіл
6. Доб- рий ве- чір, дів- чи- но,

С.
А.
5. Ой при- ле- тів со-
6. Доб- рий ве- чір, дів-
кіл
чи- но,
Т.
Ой при- ле- тів
Доб- рий ве- чір,

та й сів на вік- ні.
при- ніс то- бі вість,
Ой, при- ле- тів со- кіл.
Доб- рий ве- чір, дів- чи- но,
Доб- рий ве- чір, сер- це,
що вже твій ми- лень- кий
Гей!
со- кіл та й сів на вік- ні.
сер- це, при- ніс то- бі вість,

7. Те дів_ча за_чу_ по,
Одна

чи чу_ єш, чи ні!
на под_ ві_ р'ї єсть.

7. Дів_ ча за_
Один

7. Те дів_ ча за_

як не ле_ жа_ ло,

С.
А.

-чу_ ло,

вос_ ко_ ві_ ї сві_ чі

Т.

-чу_ ло,

Б.

Повільніше

Всі
8. Го_ ріть

по_ за_ жи_ га_ ло.

8. Го_ ріть, го_ ріть сві_ чі,
Всі

8. Го_ ріть

rit. poco a poco smorz.

сві_ чі

як в день, так в но_чі, не_ хай на_див_лю_ ся ми_ ло_ му в о_ чі.

rit. poco a poco smorz.

rit. poco a poco smorz.

МОЛОДИЙ КОЗАЧЕ, ЧОГО ЗАЖУРИВСЯ!

Помірно

p

С.
А.

1. Мо_ ло_ дий ко_ за_ че, чо_ го за_ жу_ рив_ ся!
4. Ой, ви ри_ бо_ лов_ ці, ви слав_ ні мо_ лод_ ці,

mf

Т.

1. Гей, чо_ го за_ жу_ рив_ ся!
4. Гей, ви слав_ ні мо_ лод_ ці,

mf

Б.

а чи во_ ли
та за_ ки_ дай_ те
та вло_ ві_ те

f

Чи во_ ли при_ ста_ ли,
за_ ки_ дай_ те сіт_ ку
та вло_ ві_ те до_ лю

f

а чи во_ ли при_ ста_ ли,
Та за_ ки_ дай_ те сіт_ ку
та вло_ ві_ те до_ лю

f

1 p

а чи з до_ ро_ ги збив_ ся!
а че_ рез бист_ ру річ_ ку

2 pp

а чи з до_ ро_ ги збив_ ся!
пар_ ню мо_ ло_ до_ му.

p pp

p pp

Гей, гей! Гей!

з до_ ро_ ги не
шу_ кать со_ бі

Один Всі

2. Во_ли не при_ ста_ ли, гей, з до_ ро_ ги не
3. Пі_шов ко_зак по_ лем, гей, шу_ кать со_ бі

Гей! Гей,

збив_ ся, то го за_ жу_ рив_ ся_
до_ лі, не знай_ шов він до_ лі_

без до_ лі вро_ див_ ся, гей,
знай_ шов си_ нє мо_ ре,

то_ го за_ жу_
ко_ ло то_ го

рив ся_
мо_ ря

без до_ лі вро_ див_ ся.
си_ ла ри_ бо_ лов_ ців.

БОДАЙ ТАЯ СТЕПОВАЯ МОГИЛА ЗАПАЛА

Помалу

С.
А.

p

1. Бо – дай та – я сте – по – ва – я мо – ги – ла за –

Т.

p

Б.

p

Сопрано соло

mf

1. Бо – дай та – я сте – по – ва – я мо – ги – ла за – па – ла,
4. Ой ум – ру – я із ве – чо – ра, а ти ум – реш зав – тра

pp

1. – ла, ла, мо – ги – ла за – па – ла,
4. Ой, а ти ум – реш зав – тра

pp

pp

де я вчо – ра жи – то, жи – то жа – ла,
вран – ці, не – хай же нас лю – де по – хо – ва – ють

де я вчо – ра жи – то жа – ла,
вран – ці, не – хай же нас по – хо – ва – ють

вчо – ра ве – чір у – те – ря – ла,
з то – бой, сер – це, в од – ній ям – ці,

p

вчо – ра ве – чір у – те – ря – ла,
з то – бой, сер – це, в од – ній ям – ці,

p

p

pp

2. вчо – ра ве – чір у – те – ря – ла.
3. з то – бой, сер – це в од – ній ям – ці.

вчо – ра, ве – чір
з то – бой, сер – це

mf

2. Ох, і у-те-ря – ла вчо – ра ве – чір, вте-ря – ю й те – пе – ра,
3.(5.) Ох, і хоч ве-се – ла, не ве-се – ла – го – во – ри, сер – це, зо

pp

2. У – те – ря – ла, вте-ря – ю й те – пе – ра,
3.(5.) Хоч – ве – се – ла, – го – во – ри, сер – це, зо

pp

pp

чо– гось мо– я лю– ба, люба жениши– на
мно– ю, як не бу– деш го– вори– ти –

чо– гось мо– я лю– ба же– ни– ши– на
мно– ю, як не бу– деш го– во– ри– ти –

f

та й смут– на– я, не– ве– се– ла.
ум– ру, сер– це, за то– бо– ю.

та й смут– на– я, не– ве– се– ла,
ум– ру, сер– це, за– то– бо– ю,

pp

та й смут– на– я, не– ве– се– ла,
ум– ру, сер– це, за– то– бо– ю.

pp

pp

ЧОМ СОЛОВЕЙ ТА РАНО НЕ ЩЕБЕЧЕ

Повільно

С.
А.
Т.
Б.

Двоє *mf*
1. Чом со – ло – вей
5.(7.9.) Ой по мо – рю,

Всі *mf*
та ра – но не ще –
та й по си – ньо – му

f
1. не ще –
5. си – ньо – му

– бе – че! Го – ло – су не –
мо – рю ві – тер хви – лю

– бе – че!
мо – рю

– ма є.
го – нить.

Двоє
2. Го – ло – су не –
3. Че – рез яч – ний

Один
4. Че – рез сво – ю, гей,
6.(8.10.) Ві – тер хви – лю, гей,

Всі *ff*

p p p

-ма- є, гей, ой по- те- ряв а со-ло-вей-ко
ко- лос, гей, ой по- те- ряв та козак щастя й

во- лю, че-рез сво- є та вірне- є ко-
го- нить, ой там ко- зак, та козак мо-ло-

f mf p

го- лос че- рез яч- ний ко- лос.
до- лю че- рез сво- ю во- лю.

-хан- ня, че- рез за- зна- ван- ня.
-день- кий о- та- ма- на про- сить.

7. Пусти ж мене, а пане отамане,
Хоч на час додому!

8. Хоч на час додому...
Плаче, тужить... та ще й гірко ридає
Дівчина за мною!

9. Нехай плаче... та нехай вона тужить,—
Вона перетужить!

10. Вона перетужить,
Поки козак, а козак молоденький
До року дослужить.

Чоловічі хори

ВИКОПАВ Я КРИНИЧЕНЬКУ

Помірно

Т.

1. Ви – ко – пав я кри – ни – чень – ку в зе – ле – нім са – ду,
2. Ви – ко – хав я дів – чи – нонь – ку лю – дям – не со – бі,

Б.

В зе – ле – нім са – ду.
Лю – дям – не со – бі.

гей, гей, гей, гей! гей,

гей, гей! Взе – ле – нім са – ду.
Людям – не со – бі.

Гей, гей, гей, гей, гей,

3. А вже ж то – ї
4. А вже ж тую

Гей!

3. А вже ж
4. А вже ж

кри – ни – чень – ки ор – ли во – ду п'ють. Гей, гей, гей,
дів – чи – нонь – ку до шлю – бу ве – дуть,

Гей,

гей, во – ду п'ють, гей!
гей, вже ве – дуть, гей!

3. то – ї кри – ни – чень – ки та й ор – ли
ту – ю дів – чи – нонь – ку до шлю – бу

ор – ли во – ду п'ють.
до шлю – бу ве – дуть.

5. О – дин ве – де за ру – чень – ку, а дру – гий –
6. Тре – тій гля – не – сер – це в'я – не, що лю – бив

О – дин ве – де за ру – чень – ку,
Тре – тій гля – не – сер – це в'я – не –

5. О – дин ве – де
6. Тре – тій гля – не

во – ду п'ють.
ве – дуть.

5. О – дин ве – де за ру – чень – ку, а дру – гий –
6. Тре – тій гля – не, сер – це в'я – не, що лю – бив

— за ру_кав,
та не взяв,
ff гей, гей, гей, гей!

за ру_кав,
що не взяв,
за ру_чень ку, гей, гей, гей, гей, дру_гий — за ру_ кав.
сер_це в'я_не, гей, гей, гей, гей, лю_бив та не взяв.
ff Гей,

— за ру_кав, гей, гей, гей, гей, дру_гий — за ру_ кав.
та не взяв, лю_бив та не взяв.

ЖУРАВЛІ

Дуже помалу, сумно

Т. mp f

Чу_єш, бра_ те мій, то_ва_ри_ шу мій,

Б. p p

Чу_ єш, бра_ те мій, то_ ва_ри_ шу

від_лі_та_ ють сі_рим шнур_ком mf жу_рав_лі в ви_ pp рій.

mf pp

mf Кличуть: кру! кру! кру! pp В чу_жи_ні ум_ ру! кру! кру!

mf pp

Кли_ чуть: Кли_ чуть: кру! кру! кру!

mf cresc.

За _ ки мо_ре пе-ре- ле— чу — крилонька зі - тру, крилонька зі_ тру!

cresc.

Кру! Кру! кру! кру! кру!

Кру!

1. Чуєш, брате мій,
   Товаришу мій,
   Відлітають сірим шнурком
   Журавлі в вирій.

   Приспів:

   Кличуть: кру! кру! кру!
   В чужині умру!
   Заки море перелечу —
   Крилонька зітру! (2)

2. Мерехтить в очах
   Безкінечний шлях,
   Гине, гине в сірій мряці
   Слід по журавлях.

   Приспів.

   Кличуть: кру! кру! кру!
   В чужині умру!
   Заки море перелечу —
   Крилонька зітру! (2)

ОЙ ДІВЧИНА УЛЯНА

Не швидко, лагідно

Т.

Б.

1.Ой дів-чи-на У-ля-на, ой дів-чи-на...
2.По са-доч-ку гу-ля-ла, по са-доч-
6.Ти, ма-тін-ко, ти мо-я, ти, ма-тін-ко...

Не швидко, лагідно

Лю-ди, ве-че-че, ла-бу-че, че-че, ца-бе лоб, ца-бе лоб, ца-бе, ца-бе, цоб, цоб, цоб!

цоб, ца-бе, цоб, цоб, цоб!

7. Чи буду я такая,
Чи буду я...
Люди, вечече, лабуче, чече,
Цабе лоб, цабе лоб, цабе, цабе цоб, цоб, цоб!

8. Як калинонька сяя,
Як калина!..
Люди, вечече, лабуче, чече,
Цабе лоб, цабе лоб, цабе, цабе цоб, цоб, цоб!

9. Оддай мене за пана,
Оддай мене...
Люди, вечече, лабуче, чече,
Цабе лоб, цабе лоб, цабе, цабе цоб, цоб, цоб!

Жіночі хори

У ПОЛІ МОГИЛА

Протяжно

С. Одна

з віт-ром го_ во-ри_ ла:

А. Одна

У по_лі мо_ ги ла

Всі

по_ вій, віт_ре буй-не сень_ кий, щоб я не зчор_ ні_ ла,

по_ вій, віт-ре буй-не сень_ кий, щоб я не зчор- ні_ ла!

1. У полі могила з вітром говорила:
   Повій, вітре буйнесенький, щоб я не зчорніла! (2)

2. Щоб я не зчорніла, щоб я не змарніла,
   Щоб по мені трава росла, та ще й зеленіла. (2)

3. І вітер не віє, і сонце не гріє,
   Тільки в степу край дороги могила чорніє. (2)

4 Ой у полі річка, через річку кладка,
   Не покидай, козаченьку, рідненького батька! (2)

5. Як батька покинеш — сам марно загинеш,
   Бистренькою річенькою за Дунай заплинеш. (2)

6. Бодай тая річка кушіром заросла,
   Вона мене молодого за Дунай занесла. (2)

7. Бодай тая річка риби не сплодила,
   Вона мене молодого навіки втопила. (2)

ОЙ ТИ, МАМЦЮ МОЯ

Помірно

Дві *p*

С.

1. Ой ти, мам – цю мо – я, а я донь – ка тво – я,
2. Од – да – ла ж ти ме – не на чу – жу сто – ро – ну,
4. А я по во – ду і – шла спо – ти – ка – ла – ся,

А. Одна *p*

Всі *mf*

чи ти в го – рі не бу – ла, що ти ме – не од – да – ла.
на чу – жу – ю сто – ро – ну, на ве – ли – ку – ю сім – ю.
я з во – до – ю і – шла, при – слу – ха – ла – ся.

mf Всі *pp*

Дві

3. А ве – ли – ка сі – м'я та й ве – че – ря – ти сі – да,
5. Щось у ха – ті го – мо – нить, ма – ти з си – ном го – во – рить:
6. За що ї – ї, ма – мо, бить! Во – на вмі – є все ро – бить:

Дві

f Всі *pp*

3. а ме – не, мо – ло – ду, по – си – ла – ють по во – ду.
5. ой ти, син – ку ти мій, ти ди – ти – но мо – я,
чом ти жін – ки не б'єш та по – тач – ку да – єш!
6. і на – ва – ре й на – пе – че, без ве – че – рі спать ля – же.

f Всі *pp*

У ПОЛІ БЕРЕЗА

Не дуже помалу

p Одна

С. 1. У по_ лі бе_ ре_ за ви_ со_ ка, куд_ ря_ ва,

А. Одна mp

mf

хто йде — не ми_ на_ є, бе_ ре_ зу ла_ ма_ є.

Всі mf f p

mf Одна

2. Хто йде — не ми_ на_ є, бе_ ре_ зу ла_ ма_ є,

mf Одна

Всі f

Всі го_ ре то_ му жи_ ти, хто жін_ ки не ма_ є.

f p

У полі береза висока, кудрява,
Хто йде — не минає, березу ламає.

Хто йде — не минає, березу ламає,
Горе тому жити, хто жінки не має.

Горе тому жити, хто жінки не має,
А ще гірше тому, хто дві, три кохає.

А ще гірше тому, хто дві три кохає,
Прийде додомоньку, сяде та й думає!

Хто мене розважить (роздягне), хто мене роззує,
Білеє личенько хоч раз поцілує.

Де взялась дівчина з карими очима,
Я тебе розважу, я тебе роззую.

Я тебе розважу (роздягну), я тебе роззую,
Білеє личенько сім раз поцілую.

6. Зам. 601.

ВІТЕР ПОВІВАЄ

Помалу

Одна — С. — 1. Ві_ тер по_ ві_ ва_ є, — Всі — та ві_тер по_ ві_ ва_ є,

А.

та вер_хи роз_ хи_ ля_ є. — Одна — Вер_ хи роз_ хи_ ля_ є,

Вер_хи роз_хи_ля_ є,

Всі — та вер_хи роз_ хи_ ля_ є, а ма_ти доч_ ку ла_ є.

1. Вітер повіває, та вітер повіває,
Та верхи розхиляє.

2. Верхи розхиляє, та верхи розхиляє,
А мати дочку лає.

3. Мати дочку лає, та мати дочку лає,
Та гулять посилає.

4. «Гуляй, доню, гуляй, та гуляй, доню, гуляй,
А поки молодая!

5. Бо як стара станеш, та бо як стара станеш,
То й гулять перестанеш!»

6. Гуляла, гуляла, та гуляла, гуляла,
А мати не спиняла.

7. Тепер запинила, та тепер запинила,
Та й чужая країна.

8. Чужая країна, та чужая країна,
Та невірна дружина.

9. І світ зав'язала, та й і світ зав'язала,
І гулять заказала.

ДАЛА МЕНІ МАТИ КОРОВУ

Пожвавлено ♩=152

mf

I С.: Да_ла ме_ні ма_ти ко_ро_ву та й на мо_ю бід_ну го_ло_ву: до ко_ро_ви тре_ба ра_но вста_ти, а я люб_лю до по_луд_ня спа_ти! Ой ви_рву я

II: до ко_ро_ви тре_ба вста_ти, а я люб_лю спа_ти! Ой ви_рву я

А.: та й на мо_ю бід_ну го_ло_ву: ой, до ко_ро_ви тре_ба ра_но вста_ти, а я люб_лю, люб_лю спа_ти! Ой,

з ти_ну хво_ро_ сти_ ну та й по_ же_ ну ко_ ро_ ву в ду_ би_ ну:
з ти_ ну хво_ ро сти_ ну та й в ду_ би_ ну:
та й по_ же_ ну ко_ ро_ ву в ду_ би_ ну:
і_ ди, і_ ди, ко_ро_во, до вов_ка, не_хай бу_де сво_бід_на го_ лов_ ка.
і_ ди, до вов_ка, не_хай бу_де сво_бід_на го_ лов_ ка.
1
2
сво_ бід_ на го_ лов_ ка. Ой,
сво_ бід_ на го_ лов_ ка. В по_ не_ ді_ лок ко_ ро_ ву до_
ці_ ди_ ла,
_і_ ла, а в вів_ то_ рок мо_ ло_ ко ці_ ди_ ла,
p
а в се_ ре_ ду
p
а в се_ ре_ ду

p

1 2

мо_ло_ко ски_ са_ ло, а в чет_вер хлопців під_жи_ да_ ла, да_ ла.

p

мо_ло_ко ски_ са_ ло, хлоп_ ців під_ жи_ да_ ла, да_ ла,

p

мо_ло_ко ски_ са_ ло, хлоп_ ців під_ жи_ да_ ла, да_ ла.

I

C.

II

I

A.

II

f

Ой пі_шла я в ліс по о_ пень_ ки — на_ди_ба_ла дуб зе_ ле_

f

Ой пі_шла я в ліс та й на_ ди_ ба_ ла дуб.

f

Ой пі_шла я в ліс по о... по о_лень_ки — на_ ди_ ба_ ла дуб зе_ле_

f

Ой пі_ шла

poco rit. e dim.

нень кий; сю_ди- ту_ ди ду_ би_ ком стре_пе_ ну — на_зби_ ра_ ю

poco rit. e dim.

Ой сю_ди- ту_ ди ду_ би_ ком стре_пе_ ну — на_зби_ ра_ ю

poco rit. e dim.

зе_ ле_нень_кий; та й на_ зби_

poco rit. e dim.

в ліс та й на_ зби_

a tempo *poco a poco*

жо_ лу_ ди_ ків пе_ ле_ ну. Ой,

a tempo *poco a poco*

жо_ лу_ ди_ ків пе_ ле_ ну, сю_ ди- ту_ ди ду_ би_ ком

a tempo *poco a poco*

-ра_ ю пе_ ле_ ну, сю_ ди- ту_ ди ду_ би_ ком

a tempo *poco a poco*

-ра_ ю пе_ пе_ ну, сю_ ди- ту_ ди ду_ би_ ком

ritard. e dim.

жо_ лу_ ди_ ків пе_ ле_ ну.

ritard. e dim.

стре_ пе_ ну — на_ зби_ ра_ ю жо_ лу_ ди_ ків пе_ ле_ ну.

ritard. e dim.

стре_ пе_ ну — на_ зби_ ра_ ю пе_ ле_ ну

ritard. e dim.

стре_ пе_ ну — на_ зби_ ра_ ю пе_ ле_ ну.

f *a tempo*

При_ ї_ ха_ ли куп_ чи_ ки з Ба_ ру ку_ пу_ ва_ ти гар_ но_ го то_

f *a tempo*

f *a tempo*

При_ ї_ ха_ ли з Ба_ ру ку_ пу_ ва_ ти то_

f *a tempo*

sempre *f*
_ва_ ру, і зда_ть_ся не_ве_ли_ка пе_ле_на, а за не_ї

sempre *f*

sempre *f*
_ва_ ру, не_ ве_ ли_ ка пе_ле_ на, а за не_ ї

sempre *f*

сто руб_ ли_ ків я взя_ па, не_ ве_ ли_ ка

і зда_ єть_ ся не_ ве_ ли_ ка

сто руб_ ли_ ків я взя_ ла, і зда_ єть_ ся не_ ве_ ли_ ка

accel. *ff*
пе_ ле_ на, а за не_ ї сто руб_ ли_ ків я взя_ ла.

accel. *ff*
пе_ ле_ на, а за не_ ї сто руб_ ли_ ків я взя_ ла.

accel. *ff*
пе_ ле_ на, а за не_ ї сто руб_ ли_ ків я взя_ ла.

accel. *ff*

КОЛИСКОВА

Спокійно, ніжно
Меццо-сопрано соло

p
Ко-ти-ку сі-рень-кий,

I С. *pp* Лю-лі, лю-лі! *p* Лю-лі!

II *pp* Лю-лі! Лю-лі!

А. *pp* Лю-лі! Лю-лі! Лю-лі!

ко-ти-ку бі-лень-кий, кот-ку во-ло-ха-тий, не хо-ди по ха-ті,

I Лю-лі! Лю-лі! Лю-лі!

II Лю-лі! Лю-лі! Лю-лі!

А. Лю-лі! Лю-лі! Лю-лі!

p

не хо_ди по ха_ті, не бу_ди дитя_ті,— ди_тя бу_де спа_ти,

pp

Лю_лі! Лю_лі! pp Лю_лі!

pp

Лю_лі, лю_лі! Лю_лі, лю_лі! Лю_лі, лю_лі!

Лю_лі! Лю_лі! Лю_лі!

pp rit.

ко_тик вор_ко_та_ти... Ой на ко_та вор_ко_та! На ди_ти_ну дрі_мо_та!

rit.

Лю_лі! Лю_лі! Лю_лі!

rit

Лю_лі, лю_лі, лю_лі, лю_лі!

rit.

Лю_лі! Лю_лі! Лю_лі!

a tempo

А! А!

a tempo sf pp pp ppp

pp Лю_лі! Лю_лі, лю_лі!

a tempo sf pp sf

pp Лю_лі, лю_лі, лю_лі, лю_лі!

a tempo sf pp sf

pp Лю_лі! Лю_лі, лю_лі! А!

poco a poco cresc.

p

Ой ну лю–лі, кот – ку, не йди на ко – лод – ку, не йди на ко – лод – ку,

pp

Лю – лі! Лю – лі! Лю – лі!

pp

Лю – лі! Лю – лі! Лю – лі!

p

Лю – лі! Лю – лі! Лю – лі!

mf

бо заб'єш го – лов – ку та бу–де бо – лі – ти, ні–чим за–вер–ті – ти...

Лю – лі! Лю – лі! Лю – лі!

Лю – лі! Лю – лі! Лю – лі!

Лю – лі! Лю – лі! Лю – лі!

p pp *rit.* *a tempo* p

Ой на ко–та вор–ко–та! На ди–ти–ну дрі–мо–та! А...

pp *rit.* ppsf *a tempo*

Лю – лі! Лю – лі! Лю –

pp *rit.* ppsf *a tempo*

Лю – лі! Лю – лі! Лю – лі!

pp ppsf *a tempo*

Лю – лі! Лю – лі! Лю – лі!

A...
Лю_лі, лю_лі, лю _ лі!
лі! Лю _ лі!
A!
Лю _ лі, лю _ лі! Лю _ лі!
A!
Лю _ лі, лю _ лі! A!
Лю_лі, лю_лі, лю _ лі! Ой на ко_та вор_ко_та! На ди_ти_ну дрі_мо_та!
A! A! A!
A! A! A!
rit.
a tempo
A! A!
A! A! A!
A! A! A! A!
A! A!
p pp sf ppp

ЧАС ДОДОМУ, ЧАС

Помірно ♩ = 72

I С. II А.

f *meno mosso*

1. Час до_до_му, час, час і по_ра,

1. Час до_до_му, час і по_ра,

pp

час і по_ра!

час, по_ра!

час по_ра!

Трохи швидше ♩ = 88

f

Бу_дуть ме_не ма_ти би_ти

ff

та ні_ко_му бо_ро_ни_ти,—

Бу_дуть ме_не ма_ти би_ти та ні_ко_му бо_ро_ни_ти,—

Бу_дуть ме_не

час до_до_му, час, час, час, час, час до_до_му, час!

час до_до_му, час, час, час до_до_му, час!

Помірно, рішуче

2. До_до_му йду,

3. Ко.ма_рі гу-дуть,

2. До_до_му і_ду,
3. Ко_ма_рі гу_дуть,

Повільно

як ри_ба пли_ву,

спа_ти не да_ють,

як ри_ба пли_ву,
спа_ти не да_ють,

2. ой!
3. ой!

2. як ри_ба пли_ву,

3. спа_ти не да_ють.

Пожвавлено

2. А за мно_ю

3. Ой ут_кну я

2. мо_ло_до_ю, ой!

2. мо_ло_до_ю, сім кіп хлоп_ців че_ре_до_ю
3. го_лі_во_ньку у яч_мін_ну со_ло_монь ку,

2. в цим_ ба_ ло_ ньки тнуть, тнуть, тнуть, тнуть, в цим_ба_ ло_ ньки тнуть.

2. в цим_ба_ ло_ ньки тнуть, тнуть, в цим_ба_ ло_ ньки тнуть,
3. не_ хай ні_ жки тнуть, тнуть, не_ хай ні_ жки тнуть!

Помірно

p

Час до_до_му, час,

Повільно

p

час і по_ ра,

p

час до_до_му, час і по_ ра,

pp poco rit.

час і по_ ра!

Пожвавлено

ff

Бу_ дуть ме_ не ма_ ти би_ ти

f

Бу_ дуть ме_ не ма_ ти би_ ти

mf

та ні_ ко_ му бо_ ро_ ни_ ти,—

та ні_ ко_ му бо_ ро_ ни_ ти,—

p mf

час до_ до_ му, час, час, час, час, час, до_ до_ му, час,

p mf

час до_ до_ му, час, час, час до_ до_ му, час,

p

Повільно

Жвавіше

p rit.

бу_дуть ме_ не ма_ ти би_ ти, ой!

p rit. p

бу_дуть ме_ не ма_ ти би_ ти, та ні_ ко_му бо_ро_ни_ти, —

p rit. p

ritardante poco a poco smorz.

pp

час до_ до_ му, час, час, час, час, час до_ до_ му, час!

ritardante poco a poco smorz.

pp

час до_ до_ му, час, час, час до_ до_ му, час!

ritardante poco a poco smorz.

pp

ЗМІСТ

Кошиц Александр Антонович

УКРАИНСКИЕ НАРОДНЫЕ ПЕСНИ ДЛЯ ХОРА

(На украинском языке)

Редактор **Г. О. Кнюх**
Художник **М. Ф. Остапко**
Літредактор **М. Й. Бахтинський**
Художній редактор **М. Д. Шаншейн**
Технічний редактор **Є. А. Кіловатова**
Коректор **Л. С. Корбут**

БЗ № 3 1967 р. Здано на виробництво 24.IV.1967 р. Підписано до друку 3.XI.1967 р. Формат 60×90¹/₈. Папір офсетний № 2. Умовно-друк. арк. 9,5. Облік.-вид. арк. 9,73. Зам. № 601. Тираж 6500. Видавництво «Музична Україна», Київ, Пушкінська, 32. Ф-ка офсетного друку № 1 Комітету по пресі при Раді Міністрів УРСР, Київ, вул. Фрунзе, 51-а. Ціна 96 коп.